СЕКЦІЯ 14.
СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ЕКОНОМІЦІ, МЕНЕДЖМЕНТІ ТА ОБЛІКУ

АГАХАНОВА М., АМАНОВА Д., ФЕДОРОВ А.О.

ПРО ДЕЯКІ АСПЕКТИ ОЦІНКИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ

В дослідженнях багато уваги приділяється проблемам вивчення інвестиційних механізмів активізації економічних процесів. В умовах стрімкого розвитку нових інформаційних технологій інвестиції виступають важливим засобом структурних зрушень для досягнення стійкого економічного зростання та поліпшення якості життя. Аналіз сучасного стану інвестиційного процесу засвідчив його низьку ефективність.

Кожний з авторів находить неформалізовані методи висвітлення привабливість свого регіон (майже як кулик, що хвалить своє болото, окрім роботи), а інвестиції, згідно А. Сміта, ідуть туди, де сама більша віддача від вкладеного капіталу. Привабливість розглядається через економічний потенціал, елементами якого є: економічно активне населення регіону та рівень його освіти і інтелекту; природні ресурси; основні засоби, в тому числі виробничі й невиробничі; нематеріальні ресурси, в тому числі інтелектуальна власність (економічна та науково – технічна інформація) та ін. Всі роботи також містять загальні рекомендації по формуванню інвестиційної стратегії, які майже не мають регіональної специфіки.

Після розвалу великої імперії, коли ще був достатньо високий економічний потенціал (рівень кваліфікації робочої сили, а її вартість була невисокою, відносно невисокий знос основних виробничих фондів на підприємствах військово – промислового комплексу), очікуваних інвестицій в економіку України не прийшло. Багато авторів серед причин, що обумовлюють низький рівень залучення іноземних інвестиційних коштів, називають корупцію в усіх ешелонах влади, високий рівень оподаткування. Що до регіональної спрямованості інвестицій, то вони характеризуються нерівномірністю, найбільші кошти ідуть в столичний регіон та в невелику кількість промислово розвинутих областей з достатньо якісною інфраструктурою.

Привабливість економічного потенціалу в оцінюють за трьома складовими, в якій наводяться розраховані автором рівні використання економічного потенціалу. Між найвищим використанням економічного потенціалу для м. Київ на рівні 0,9 та найменшим (Кіровоградська обл.) – 0,7 відстань невелика. В запропоновано оцінювати міру інвестиційної привабливості підприємств промисловості за допомогою більш примітивного інтегрального показника. Методично згадані роботи близькі, але в наочно видно різницю між рейтингом працюючого ВАТ „Турбоатом” і деградуючим ВАТ „ХТЗ”. Авто-

ри виділяють ще більше складових. Найбільше поширеними є методики статистичного аналізу показників, групування з використанням методів факторного та клястерного аналізу. На основі системного аналізу запропонована складна методика оцінки економічного потенціалу регіону. Оцінка ефективності використання потенціалу, визначається складовими якого є 8 показників, які описують інвестиційний, 9 - інноваційний, 7 – природно – ресурсний, 9 – трудовий потенціал регіону.

В доповіді запропоновано підхід на основі якісних або кількісних показників факторів регіонів (підприємств), що дає можливість спів ставляти і оцінювати інвестиційну привабливість у порівнянні з другими.

УДК 65.012.8

АНИСИМОВА Е.В., ***ПОБЕРЕЖНАЯ Н.Н.,*** ст. препод.

СТРАТЕГИЧЕСКИЕ НАПРАВЛЕНИЯ ОБЕСПЕЧЕНИЯ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ БЕЗОПАСНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ

Безопасность предпринимательства характеризуется состоянием защищенности предпринимателей, всех законных видов их деятельности, а также той среды, в которой предпринимательство осуществляется и которую прежде всего должно формировать государство (рыночные механизмы и "правила игры"). Обеспечение безопасности предпринимательства – чрезвычайно сложная задача, которая в полном объеме вряд ли может быть успешно решена без разработки и внедрения серьезных социальных технологий.

Экономическая безопасность предприятия - это состояние наиболее эффективного использования ресурсов для предотвращения угроз и обеспечения стабильного функционирования предприятия.

Субъекты, обеспечивающие экономическую безопасность предпринимательства, осуществляют свою деятельность на основе определенной стратегии и тактики.

Генеральная стратегия экономической безопасности выражается через общую концепцию комплексной системы обеспечения экономической безопасности предпринимательской деятельности. Помимо генеральной стратегии выделяются специальные и функциональные стратегии безопасности:

Стратегия экономической безопасности включает:

1) систему превентивных мер, реализуемую через регулярную, непрерывную, работу всех подразделений хозяйствующего субъекта по проверке контрагентов, анализ предполагаемых сделок, экспертизу документов, выполнение правил работы с конфиденциальной информацией и т.п.;

2) систему реактивных мер, применяемую в случае возникновения или реального осуществления каких-либо угроз экономической безопасности предпринимательства.